

A Fővárosi Ítéltábla a Kuczora Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kuczora Gergely ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Jurida Petra Natália ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű és IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2018. február 7. napján kelt 31.P.23.208/2017/12. számú ítélete ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek egyetemlegesen 50.000 (Ötvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 160.000 (Százhatvanezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek megsértették a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a ... napján ... óra ... perckor a ... internetes oldalon megjelent „...” című cikkben valótlanul azt a látszatot keltette, hogy mint a rászoruló gyermekek üdültetését végző ... főtitkára, az alapítvány költségén, a rászoruló gyermekek üdültetésére fordítandó pénzből bérel maga és családja számára luxusnyaralót. Kérte annak megállapítását is, hogy az alperesek a cikkben közölt fénykép- és videófelvétel elkészítésével és nyilvánosságra hozatalával megsértették a magánlakáshoz, valamint a magán- és családi élethez fűződő személyiségi jogait. Kérte az alperesek kötelezését arra, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részét 15 nap alatt a ... fő oldalán jelentessék meg legalább egy hétig és mindaddig, amíg a weboldalon a cikk elérhető. Kérte továbbá a III. rendű alperes 2 millió forint sérelemdíj és annak ... napjától járó, a jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamata megfizetésére kötelezését.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I-IV. rendű alperesek javára egyetemlegesen 100.000 forint + áfa perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 120.000 forint eljárási illetéket.

Ítéletének indokolásában idézte az Alaptörvény I. cikke (3) bekezdését, 9. cikk (1) bekezdését, a

Ptk. 2:42. § (2) bekezdését, 2:43. §-át, 2:45. § (2) bekezdését, 2:51. § (1) bekezdés a) és c) pontjait, 2:52. §-át, 6:540. §-át, 6:542. § (1) bekezdését, az Smtv. 4. § (1) és (3) bekezdéseit, 21. § (1) bekezdését és (2) bekezdését, a Ptk. 2:44. §-át.

Az I., II. és IV. rendű alperesek permegszüntetési kérelmét nem találta alaposnak, mivel nem jelölték meg a III. rendű alperes vonatkozásában fennálló jogviszonyt, annak eseti vagy állandó megbízáson alapuló, illetve munkaviszony jellegét.

Arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperesek által közölt cikk a Ptk. 2:44. §-ában foglalt követelményeknek megfelelt.

Megítélése szerint a sérelmezett írásban nem került sor az alperesek részéről való tények tudatos meghamisítására, és hamis látszat keltésére sem, a cikk célja nem a felperes közügyekkel össze nem függő öncélú támadása, vagy megsértése volt, az valós tényeket közölt, továbbá az ... és a felperes nyilatkozatának megérkezését követően a felperesi nyilatkozatot is közzétette. Az értékítélettel terhelt tényállítások esetében a vélemény szabadság magasabb szintű védelmet élvez. A felperes által sérelmezett írás a valóságnak megfelelően közölte, hogy a felperes - aki a rászoruló gyermekek üdültetését végző alapítvány főtitkára - a ... egyik legdrágább szállásáról jár be nap mint nap a ... irodájába, továbbá, hogy - információja szerint - egy napi ... bérelhető házban találtak neki megfelelő szállást, az oldal foglalási naptára szerint a házat egész nyárra lekötötték. A cikk nem állította és nem is utalt arra, hogy a luxusingatlan bérbevétele az ... költségén történt. A tényfeltáró cikk nem állította, hogy az ingatlan bérleti díját közpénzből fizették, a felperes által sérelmezett azon megfogalmazásból, hogy "egy napi ... bérelhető házban találtak neki megfelelő szállást", nem lehet arra következtetni, hogy a szállást ki találta, a cikk nem tartalmaz utalást sem arra, hogy a luxusnyaralót az ... bérelné. Így való tény hamis színben való feltüntetésére nem került sor, a felperes által állított jóhírnév sérelme nem valósult meg. A felperesnek számolnia kellett azzal, hogy másokban visszatetszést kelthet, ha egy rászorulókat támogató alapítvány vezetőjeként, az átlagember számára nem elérhető luxusnyaralóból jár dolgozni.

A felperes, mint költségvetési forrás felett rendelkező vezető, költségvetési forrásból gazdálkodó alapítvány főtitkára közszereplő, akinek számolnia kell azzal, hogy érdeklődésre tarthat számot az, ha a sajtó tudomására jut az a tény, hogy luxusnyaralót bérel a ... tábor közelében annak érdekében, hogy onnan dolgozni járjon, a luxusingatlan bérletével kapcsolatban kérdéseket tehetnek föl, a bérelt ingatlan helye is nyilvánosságra kerülhet, a sajtó vizsgálhatja, hogy a bérleti díj fizetése, finanszírozása közpénzből történik-e vagy sem, a közvagyonot megfelelően használják-e fel. Ennek keretében tényfeltáró cikket készíthet, e körben a felperes, mint közszereplő személyiségi jogai korlátozhatóak és a tűrési kötelezettsége is nagyobb.

A felperes személyiségi jogait ellentétbe állítva a sajtót a közélet vitatása körében megillető sajtószabadsággal és a véleménynyilvánítási szabadsággal, a cikk a szükségesség és arányosság körén belül marad. Az alperesi újságíró a cikk megjelenése előtt megkísérelte kérdéseit feltenni az ...-nak, ahová elérési utat nem talált, ezért az ... sajtóosztályához fordult, amely időben nem válaszolt, majd a cikk közzétételét 8 óra 16 percet követően már az ... és a felperes által kiadott közleményt is közzétették az alperesek, ezáltal tisztázva a cikkben felvetett kérdést. A két cikket linkkel összekapcsolva tették elérhetővé, ezáltal a felperest személyiségi jogsérelem nem érte.

Mindezek alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a cikkben közölt fényképek és videó elkészítésével és nyilvánosságra hozatalával az alperesek megsértették a magán- és családi életéhez fűződő és a magánlakás védelmére vonatkozó személyiségi

jogait. A felperes nyilatkozata szerint a munkafeladatainak ellátása, munkavégzése céljából bérelte a nyaralót, maga tehát nem nyaralt, a bérlemény nem a magánlakása, nem is a saját nyaralója, hanem egy bárki által bérbe vehető ház, emellett az ingatlant annak tulajdonosa az interneten fényképekkel reklámozta, hirdette, az nem minősül a felperes magánlakásának. Az ingatlanról készült, a cikkben közölt utcai kép, az ingatlan kertjét ábrázoló fotó és videó nem mutatta be sem a felperest, sem családtagjait, a képeken a család ingóságai sem láthatók, ezért azok nem sérthetik a felperes magán- és családi életéhez, továbbá magánlakáshoz fűződő jogát. Ugyancsak nem sérelmes, hogy a videofelvételen látható a ház kapuja, felismerhető a házszám, mert a tulajdonos az elérhetőségi adataival hirdeti az ingatlant. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy nem minősül közügynek, hogy hol és mennyiért nyaral, mivel nem nyaralt, nyilatkozata szerint munkába járás célzatával bérelt ingatlant, ezért mint közszereplő a lakhatási körülményei biztosításának vizsgálata körében a túrési kötelezettsége nagyobb.

A Pp. 78. §-a alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását és a kereseti kérelmének való helyt adást, a III. rendű alperes perköltségben marasztalását kérte.

Kiemelte, hogy a PK 12. számú állásfoglalás értelmében a kifogásolt kifejezéseket, közléseket nem formális megjelenésük, hanem valós tartalmuk szerint kell megítélni. A perbeli esetben az alperesi újságírók a cikk megírása során szándékoltan olyan nyelvi eszközöket alkalmaztak, melyek révén az olvasók tévesen azt a következtetést vonhatták le a cikkből, hogy az ingatlant az alapítvány finanszírozza a felperes részére. A "találtak" és "vették ki" szavak többes szám harmadik személyű igealakban szerepelnek a szövegben, mellyel egyértelműen a felperesen túli további személyre, vagy személyekre utalnak, így az átlagolvasóban - a szöveg egyéb részeivel összefüggésben értelmezve - azt a benyomást kelthetik, hogy a nyaralót az alapítvány találta, illetve vette ki a felperes számára.

A bírói gyakorlat szerint a jóhírnév sérelme akkor is megállapítható, ha a sajtóközlemény csak feltételezésekbe, vélekedésekbe bocsátkozik, utalásokkal kelti események megtörténtének látszatát. Annak közlése, sugalmazása, hogy valaki egy hátrányos helyzetű gyermekek nyaraltatására hivatott közhasznú társadalmi szervezet pénzét saját célra, luxusingatlan bérelésére használja fel, nem vélemény, hanem tényállítás. A cikk közlései az átlagolvasóban azt a benyomást keltették, hogy az őt foglalkoztató alapítvány költségén a rászoruló gyermekek nyaralására fordítandó forrásból, az adófizetők pénzéből bérel luxusüdülőt, ez pedig a társadalmi megítélését is hátrányosan befolyásolja.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének sem tett eleget ebben a körben. Döntő jelentőséggel bír az a körülmény, hogy az átlagolvasó a cikket hogyan értelmezi, így az elsőfokú bíróságnak indokolásában mindenképpen ki kellett volna térnie arra, hogy az e körben felhozott érveit, bizonyítékait miért nem fogadta el.

Az elsőfokú bíróság tévedett abban is, hogy az ingatlant a munkafeladatai ellátása céljából bérelte. A sérelmezett cikkekre reagáló sajtónyilatkozatában foglaltak szerint a balatoni családi ház bérelésének indoka az volt, hogy a nyári táborokkal kapcsolatos, állandó jelenlétet igénylő munkája ellenére családjával lehessen és ne kelljen napi rendszerességgel több száz km-es autótutat megtennie ehhez. A családja, illetve szabadidejében a maga számára is nyaralást jelentett az ott tartózkodás.

A jogirodalom és a joggyakorlat is egyöntetűen foglal állást abban a kérdésben, hogy a magánlakás védelme jogcímtől és tulajdonosi minőségtől független. A Ptk.-hoz fűzött nagy kommentár szerint lakás alatt kell érteni minden olyan helyiséget, amely - akár tartósan, akár ideiglenesen - bármilyen

jogcímen emberek tartózkodási helyének funkcióját tölti be. A magánlakás a magánszféra, a családi élet és a személyiség kibontakozásának, valamint az intimitásnak a tárgyi kerete, ahol a lakás használója autonóm módon maga határozhatja meg életfeltételei kialakításának és gyakorlásának rendjét. Az alperesi újságírók magatartása a magánlakás fő rendeltetésének nyilvánítható biztonság és a külvilág kizártságának érzésétől fosztotta meg őt és családját, ami miatt az ingatlan idő előtti elhagyására kényszerültek.

A jogsértés szempontjából irreleváns, hogy a felvételeken nem szerepelnek az érintett személyek, a jogsértést önmagában a privát szférába történő önkényes beavatkozás megvalósítja. Az alperesek nem csupán a közölt fénykép- és videofelvételek nyilvánosságra hozatalával, hanem már a felvételek elkészítésével is megsértették a magán- és családi élet tiszteletben tartásához, valamint a magánlakás védelméhez fűződő jogát.

A cikkben közölt információk, fénykép- és videofelvételek alapján egyértelműen beazonosíthatóvá vált az, hogy az általa és családja által lakott ingatlan melyik településen, milyen utcában és milyen házszám alatt található. A bérlet ingatlan elhelyezkedésére vonatkozó információk, illetőleg a kerítéssel elzárt magánterület lefényképezése és arról videofelvétel készítése súlyosan megsértette a magán- és családi élethez fűződő jogát. Az I. és II. rendű alperesek magatartása olyan önkényes és indokolatlan beavatkozásnak minősül a magánszférájába, amely sem a sajtószabadsággal, sem a közvélemény tájékoztatásának igényével nem indokolható. Önként ugyanis senki nem kívánja megosztani saját és családja tartózkodási helyét a nyilvánossággal, hiszen ezek olyan magánjellegű információk, melyek nem tekinthetők közügynek, így nem tartoznak a cikk olvasóira.

Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt a nagyon fontos körülményt, hogy a sérelmezett cikkben az ingatlan adatai nem általánosságban, hanem kifejezetten a személyére vonatkoztatva kerültek közlésre, a tartózkodási helyét egyértelműen beazonosítva. Egy adat személyes jellegét, és ezáltal a fokozott törvényi védelmet éppen az adja, hogy az érintett adat egy meghatározott személlyel összefüggésbe hozható.

Az elsőfokú bíróság érvelése indokolatlanul tágra határozza meg a közéleti szereplő fogalmát. Attól, hogy egy költségvetési forrás felett rendelkező vezető, költségvetési forrásból gazdálkodó alapítvány főtitkára, nem következik az, hogy közszereplő. Ugyanakkor a közszereplői minőségtől függetlenül az, hogy ő és családja hol, mikor és mennyiért nyaral, nem közügy, hanem magánügy. A cikk megírását megelőző újságírói magatartás, illetve az írásban közzétett információk és felvételek a szükségesség és arányosság határain lényegesen túlmutatnak, még abban az esetben is, ha közszereplői minősége megállapítható lenne.

Helytelen és iratellenes az elsőfokú bíróság indokolása a vonatkozásban, hogy a cikk megjelenése előtt az I. rendű alperes megkísérelte kérdéseit az alapítvány részére feltenni, amihez elérési utat nem talált, ezért az ... sajtóosztályához fordult, amely időben nem válaszolt. Az alperes érdemi ellenkérelméből is kiderül, hogy közvetlen elérhetőség hiányában megkeresését első alkalommal nem az ... sajtóosztályához, hanem az ... sajtóosztályához címezte. Az ... sajtóosztálya és az ... sajtóosztálya között semmilyen tekintetben nincs átfedés, két teljesen különálló személyi állománnyal, feladattal és tevékenységgel működő szervről van szó. A kérdések megválaszolásában illetékes ... sajtóosztályához csak ...-án kedden 13 óra 52 perckor érkezett meg az alperes kérdéseit tartalmazó e-mail. A sajtóosztály még a kérdések megérkezése napján megkezdte a levél feldolgozását, azonban válaszait aznap már nem tudta megküldeni az I. rendű alperes részére, a sérelmezett cikk viszont már másnap hajnalban, ... napján 6 óra 59 perckor megjelent, a válaszok bevárása nélkül. A cikk megjelenése napján délután 15 óra 18 perckor az I. rendű alperes közérdekű

adatigénylése is megérkezett az alapítványhoz, amelyben a feltett kérdések egy mondat kivételével szóról szóra megegyeztek az előző napon megérkezett e-mailben foglaltakkal. Az újságírói megkeresés nem tartalmazott semmiféle válaszadási határidőt, az alapítványtól ettől függetlenül sem volt elvárható, hogy még aznap válaszoljon, így a másnap hajnali megjelentetés fényében helytelenül állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alapítvány nem válaszolt időben a feltett kérdésekre. Nem felel meg a valóságnak az sem, hogy az alapítvány honlapján nincs elérhetőség. Az I. rendű alperes kifejezetten hanyagul járt el az alapítvány elérhetőségének felkutatását illetően, így saját hibájából, figyelmetlenségéből adódóan címezte kérdéseit egy, azok megválaszolásában nem illetékes szervhez.

Az alperesek azáltal sem szüntették meg, illetve enyhítették a személyiségi jogaira sérelmes helyzetet, hogy az alapítvány és a saját sajtóközleményét közzétették, illetőleg lehetővé tették a két cikk közötti átlinkelést.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozták.

Utaltak arra - hivatkozva BDT2014.3192. számú eseti döntésre -, hogy az, hogy egy írás mint sugall, sajtó-helyreigazítás tárgya nem lehet, mivel nem felel meg a sajtó-helyreigazítást megalapozó valótlán tényközlés, illetve a való tény hamis színben való feltüntetése kritériumának.

Az elsőfokú eljárásban hivatkoztak a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 51. § (2) bekezdésére, ami alapján joggal vélelmezheték, hogy a felperesnek a munkavégzés során felmerült és indokolt költségét a munkáltató alapítvány megtéríthette. Ennek érdekében tettek erőfeszítéseket, hogy biztos információk birtokában jelenthessék meg a cikket. A cikkben a valóságot írták meg, semmilyen nyelvi eszköz alkalmazásával nem észlelhető a valóság hamis színben való feltüntetése.

Az a személy, aki közpénzek felett rendelkezik, munkája során segíti a közpénzzel gazdálkodó alapítvány napi működését, szerződéseit kezeli, munkavállalók felett rendelkezik, másoknál aktívabban alakítja a közéletet, egyértelműen közszereplőnek minősül. Az elsőfokú bíróság helyesen mérlegelte, hogy a felperesnek miért kötelessége túrni a nagyobb figyelmet, sajtóérdeklődést, bírálatot.

Megfelelően gondos eljárással sem lehetséges megtalálni az ... és az ... köthető szervezetek strukturális felépítését. A kialakult helyzetet az ... adatvédelmi tájékoztatója sem rendezi teljesen egyértelműen. Mind az ... weboldalán, minden elérhető és logikus elérési helyen felkutatták a felperes és az általa vezetett alapítvány elérhetőségét, így jutottak el az ... adatvédelmi tájékoztatóhoz. Az itt elérhető információkat használták fel akként, hogy az ... sajtóosztályához fordultak, de ahogy az később kiderült, ez sem nyújtott elegendő támpontot. Ilyen tartalmú adatvédelmi tájékoztató mellett a legnagyobb gondosság és utánjárás esetén sem lehet eredményes az ... elérhetőségének felkutatása.

Az elsőfokú ítélet nem válik megalapozatlanná amiatt, mert nem tartalmazza részleteiben azt, hogy a felperes szinte elérhetetlen helyre tette közzé az ..., és egyúttal a saját elérhetőségét is.

Sem az ítélet, sem a beadványaik nem tartalmaznak olyan kijelentést, hogy a felperes az ingatlant kizárólag munkavégzés céljából használta volna. A felperes a luxusnyaralót nemcsak a családja nyaralására bérelte ki, de önmaga a munkába járásának megkönnyítése céljából is. A sérelmezett cikk nem a felperes családtagjának nyaralása, vagy a felperes családi életének színtere miatt tarthat közérdeklődésre számot, mivel nem kizárólag a felperes magán- és családi élete volt érintett az

ügyben, ahogyan azt a felperes a fellebbezésében kívánja feltüntetni. Az írás azért született meg és tart közérdeklődésre számot, mivel az a demokratikus párbeszéd része, hogy a felperes a rászoruló gyermekek érdekében végzett munkája helyszínére egy luxus kategóriás nyaralóból indult dolgozni legalább egy hónapon keresztül.

A perbeli bérleményről készült fényképek, felvételek semmilyen olyan adatot, plusz információt nem tartalmaznak az ingatlanról, amelyek a felperes magánéletét érintenék, a nyaraló általa történő használatára utalnának és olyan körülmény sincs a perbeli cikkben, amely az interneten számtalan képpel és címmel meghirdetett nyaralót mint magánlakást értelmezhetővé tennék. Az írás az ingatlan hirdetésének pontos linkjére mutató hivatkozással került közzétételre konkrét vitaindító jelleggel annak érdekében, hogy az átlagolvasó is reális képet kapjon arról, hogy a felperes milyen luxusingatlanból jár dolgozni. A felperes magánlakáshoz, magánélethez fűződő joga csak akkor sérült volna, ha a nyilvánosan, bárki által megismerhető is kibérelhető ingatlanról olyan fotókat közöl, amelyeken a felperes, vagy családja életvitele, életmódja, személyes tárgyai megismerhetőek, vagy feltárhatóak.

Az I., II. és IV. rendű újságíró alperesek a szakmai követelményeknek megfelelően jártak el a munkájuk során, a III. rendű alperesi sajtószerv pedig helyesen mérlegelte a kockázatokat akkor, amikor közzétette a felperesről szóló összeállítást.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a határozatának indoklásában kifejtett állásponttal egyetértett.

A jogvitában irányadó jogszabályok rendelkezéseit az elsőfokú bíróság ismertette, azokra a másodfokú bíróság visszautal.

A felperes fellebbezési érvelésével szemben a másodfokú bíróság megítélése szerint a sérelmezett közlések vizsgálata során figyelembe kellett venni azt, hogy a felperes egy olyan alapítvány főtitkára, amely az alapítója és annak részvényese folytán állami vagyonhoz, közpénzfelhasználáshoz kapcsolódik. Ennek okán a felperes a feladatának ellátásával összefüggő tevékenységét érintően az átlagostól fokozottabban kritizálható. Az a felperes részéről sem volt vitatott, hogy az ... betöltött funkciójához, az ott végzett munkájához kapcsolódóan került sor arra, hogy a családjával együtt beköltözzön egy kiemelkedően magas bérleti díj fizetési kötelezettséggel járó luxusvillába, ahonnan szolgálati autójával járt munkahelyére. Ezért megállapítható volt a közügyekkel való érintettség. Ahhoz, hogy eldönthető legyen az, hogy a felperes túrésai kötelezettsége a tárgybeli írás és a cikkben közölt fénykép- és videofelvételek tekintetében meddig terjed, gondos mérlegelést és az alkotmányossági szempontok vizsgálatát igényelte.

A közérdeklődésre számot tartó közügyek vitatása során kifejtett álláspontok, a figyelemfelkeltő tudósítások csak szűk körben korlátozhatók, ez felel meg a demokratikus jogállamiságból fakadó követelményeknek. [7/2014. (III.7.) AB határozat, 13/2014. (IV. 18.) AB határozat)]. Az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozatában rámutatott arra is, hogy a sajtó mindenekelőtt a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze, mely szerep különösen felértékelődik a közéleti véleménynyilvánítás körében. A sajtónak alkotmányos küldetése, hogy a közhatalom gyakorolói ellenőrizze. A 13/2014. (IV. 18.) AB határozat azt fejtette ki, hogy a sajtó a szólásszabadsághoz és a közügyek szabad vitathatóságához olyan fórumot kínál, amely kulcsfontosságú szerepet játszik abban, hogy a közvélemény számára ellenőrizhetővé válhassanak a közhatalmat gyakorlók, illetve a köztisztviselők. A 3/2015. (II. 2.) AB határozat indoklásában írtak szerint a sajtónak

alkotmányos küldetése, hogy a közügyek alakulására befolyással lévő történeteket, körülményeket, összefüggéseket feltárja és a nyilvánosság tudomására hozza. A média szabad tájékoztató tevékenysége a modern demokratikus nyilvánosság legfontosabb alkotó eleme.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság határozatának indoklásában arra, hogy a közéletben részt vevő magánszemélyeknek, így a felperesnek is számolnia kell azzal, hogy a közpénzfelhasználáshoz, az állami tulajdonhoz köthető feladatok (rászoruló gyermekek üdültetéséhez, étkeztetéséhez, szociális ellátásához kapcsolódó feladatok) elvégzésével kapcsolatos tevékenységéről a sajtó jogosult tájékoztatást adni a közvélemény részére.

A közéleti kérdésekhez kapcsolódóan alkotott tényfeltárások, értéktételek, vélemények főszabály szerint nem alapoznak meg személyiségvédelmet. Nyilvánvaló ugyanakkor az is, hogy sajtószerveknek a demokratikus közvélemény formálódásában betöltött központi szerepe nem vezethet arra, hogy a sajtó tájékoztató tevékenységére ne vonatkozzanak a törvényi előírások.

Adott esetben nem történt olyan tényállítás az alperes részéről, mely szerint azt közölték volna a tárgybeli cikkben, hogy a felperes a hátrányos helyzetű gyermekek nyaralásának megszervezésére hivatott közhasznú szervezet pénzét a saját céljaira használja.

A PK 12. számú állásfoglalás rendelkezéseinek szem előtt tartásával vizsgálva a tárgybeli sajtóközleményt, a Fővárosi Ítéltábla arra a meggyőződésre jutott, hogy az alperesek a fentiek okán kívánták feltárni az esetleges visszaélés lehetőségét.

A "vették ki", "találták neki" közlésekkel a figyelmet kívánták ráirányítani arra, hogy esetleges visszaélés merülhet fel, miután a luxusvilla havi bérleti díja meghaladja a felperes fizetését. Mindez nem lépi túl a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos kereteit, a sérelmezett közlések olyan következtetések, melyek a közügyek vitathatóságára figyelemmel háttérbe helyezik a személyiségi jogok védelmét.

Ugyancsak a 7/21014. (III. 7.) AB határozat hangsúlyozza azt, hogy a közügyek vitájához kapcsolódó tények közlése tipikusan a vélemények alapja, ezért a jogi felelősségre vonás kérdésében még az alkotmányos értékkel egyébként nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tényállítások esetében is figyelemmel kell lenni a közéleti viták minél szabadabb folyásának az érdekére. Bár a hamis tényállítások - szemben az értéktételekkel, bírálatokkal - önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt, az adott ügy összes körülményeinek mérlegelése vezethet arra, hogy nincs alkotmányos lehetőség a valótlan állítást tevő felelősségre vonására.

A közügyek vitatására vonatkozó véleménynyilvánítási szabadság alkotmányos értéktartalma tehát kiemelkedően magas. A fentiekben részletezettek alapján a Fővárosi Ítéltábla sem találta alaposnak hamis látszatkeltés okán a felperesnek a jóhírnév védelméhez fűződő joga megsértésének megállapítására és a jogkövetkezmények alkalmazására irányuló keresetét. Az átlagolvasó a cikket olvasván maga formál véleményt a leírtakról, annak okán pedig, hogy egy írás mit sugall, nincs helye személyiségvédelemnek.

Utal a Fővárosi Ítéltábla a 36/1994. (VI. 24.) AB határozat indoklásában írtakra is, mely szerint a véleménynyilvánítás szabadsága mindenféle közlés szabadságát magában foglalja, függetlenül a közlés módjától, minőségétől, általában a valóságtartalmától is. Fokozott védelmet élvez a közügyekre vonatkozó álláspontok kifejtése.

Mindebből következően az alperesek által felállított összefüggésrendszer, értékelés lehetett téves, ez azonban önmagában nem ad alapot személyiségvédelemre. A sérelmezett közlésrészletek olyan figyelemfelkeltő megnyilvánulások, felütesek, amelyek szintén nem eredményeznek jogsértést.

A magánlakáshoz, a magán- és családi életéhez való jog sérelmére alapított kereset kapcsán a bíróságnak azt kellett vizsgálat tárgyává tennie, hogy ezen személyiségi jogok a sajtószabadsággal és a közügyek vitatásához való alapjoggal szemben arányosan kerültek-e korlátozásra. Ennek megítélése során helyesen mérlegelte az elsőfokú bíróság azon körülményeket, hogy a kép- és videofelvételen bemutatott villa bérelhető, arról nyilvánosan elérhető fényképek találhatók az interneten is. Függetlenül attól, hogy a nyaraló bemutatására a felpereshez köthetően került sor, a felvételek a felperes családtagjait, a hozzájuk kapcsolható személyes tárgyakat nem mutatták be. A közzétett cikkbe ágyazott felvétel pedig egyértelműen az írásban kifejtett témához kapcsolódik, az önkényesnek nem tekinthető.

Fentiek alapján nem volt indokolt a megjelölt személyiségi jogok okán sem a közügyek vitatásához való jog háttérbe szorítása.

Azon tényeknek, hogy az alperesek mikor, milyen módon kísérelték meg megkeresni az alapítványt, hogyan reagáltak a sajtóközleményekre, a személyiségvédelmi igény alapossága esetén, a jogkövetkezmények alkalmazása körében lett volna jelentőségük.

A fentiek szerinti, részben a fellebbezés érveléséhez kötődő indoklásbeli kiegészítéssel az elsőfokú ítélet helybenhagyására a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint került sor.

A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viseli az alperesek másodfokú perköltségét, melynek összegét a Fővárosi Ítéltábla 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdése, 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, 4/A. §-a szerint határozta meg. Ugyancsak a felperes viseli a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett, a pertárgyértékhez igazodóan számított, 8% mértékű fellebbezési eljárási illetéket. Az illeték fizetésére vonatkozó kötelezés a 61986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

, 2018. július 5.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő